

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola X. Gregorii Papae I. Ad Marinianvm Episcopvm Ravennae. De
episcopis Istriae, scilicet Nouano & Caprulensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

na ciuitate vos facere velle perhibetis. Et oramus omnipotentem Dominum ut sua vos misericordia protegat, & vota vestra implere concedat. Sed prædictus vir eloquentissimus peto ut simul veniat : qui si non venerit, a vestris obsequiis recedat. Vel certe si vestra excellentia fortasse emergentibus causis venire nequiuierit, ipse aut sanctæ ecclesiæ vnitati communicet, aut peto ut vestrorum consiliorum particeps non sit: bonum enim virum audio, si pessimi non esset erroris. De causa vero Maximi, quia importunitatem dulcedinis vestræ iam ferre non possumus, quid decreuimus, Castorio notario suggestore, cognoscetis.

EPISTOLA X.

GREGORII PAPÆ I.

AD MARINIANVM EPISCOPVM RAVENNÆ.

De episcopis Istriæ, scilicet Nouano & Caprulensi.

Gregorius Mariniano episcopo Rauennæ.

LATORES ad nos præsentium viri clarissimi vicedominus atque defensor venerunt, afferentes quod in castello quod Nouas dicitur, episcopus quidam, Ioannes nomine, de Pannoniis veniens fuerit constitutus; cui castello eorum insula, quæ Capritana dicitur, erat quasi per diocesim coniuncta. Adiungunt autem quod eodem episcopo violenter ab Istrico episcopo expulso, alias illic fuerit ordinatus. De quo tamen hoc placuisse referunt, ut non in prædicto castro, sed in sua insula habitare debuisset. Qui cum illic cum eis degeret, in errore se schismatis detinere noluit, atque cum omni plebe sua excellentissimo filio nostro Callinico exarcho petitionem dedit, ut catholicæ ecclesiæ cum omnibus qui cum ipso erant, sicut prædictimus, vniri debuisset. Qui, vt aiunt, a schismaticis persuasus post semetipsum rediit, & nunc omnis ille populus qui in prædicta insula consistit, sacerdotis protectione priuatus est; quia dum sanctæ ecclesiæ vniri desiderat, illum iam recipere non potest qui ad schismaticorum errorum reuersus est, & petunt sibi ordinari alium debere. Sed nos, quia cuncta necesse est districte ac subtiliter perscrutari, hoc ordinandum esse præuidimus, ut fraternitas tua

ad eumdem episcopum mittat, eumque reuerti ad ecclesiam catholicae unitatem & ad propriam plebem admoneat. Qui si iam monitus redire contempserit, gressus Dei decipi non debet in errore pastoris. Et idcirco sanctitas tua illic episcopum ordinet, eamdemque insulam in sua diocesi habeat, quoisque ad fidem catholicam Istrici episcopi revertantur: ut & unicus ecclesiæ sua diocesos iura seruentur, & destituto a pastore populo non desit protectione & cura regiminis. In his tamen omnibus fraternitatē tuam decet sollicite vigilare, vt plebs eadem quæ ad ecclesiam venit studiosius admoneatur, quatenus constanter in sua reuersione fixa sit, ne vagis cogitationibus in erroris iterum foueam relabatur. Excellentissimum vero exarchum petere studeat, vt hæc ipsa suis suggestionibus piissimis imperatorum auribus innotescat: quia quamuis iussio quæ ad eum delata est subrepta esse videatur, non tamen in ea iussione ei præceptum est, vt volentes ad ecclesiam redire non permittat, sed vt inuitos hoc interim tempore minime compellat. Huius ergo causæ ordinationem in suam curam prædictus filius noster suscipiat; quatenus suis responsis agat, vt quidquid ordinauerit dubium non fiat. Quod tamen & nos communi filio Anatolio scripsimus, vt hæc piissimis principibus subtiliter innotescat. Excellentissimi filii mei domni Callinici exarchi assidue & importune pro persona Maximi scripta suscepi. Cuius importunitate vietus, nihil habui quod amplius facere debuisse, nisi eiusdem Maximi causam tuæ fraternitati committerem. Si igitur ad fraternitatem vestram venerit idem Maximus, dedicatur & Honoratus eius ecclesiæ archidiaconus, vt cognoscat sanctitas tua si recte ordinatus est, si in simoniacam heresim lapsus non est, si ei de criminibus corporalibus nihil obviauit, si se non cognouit excommunicatum quando Missas facere præsumpsit, & quidquid sub timore Dei tibi visum fuerit decerne, vt nos dispositioni tuæ consensum Deo auctore præbeamus. Si autem tuam fraternitatem suspectam prædictus filius noster habuerit, etiam reuerendissimus vir frater noster Constantius Mediolanensis episcopus Rauennam veniat, tecum resideat, & de eadem causa pariter decernite, & quod vtrisque vobis placuerit, mihi placitum esse cer-

tum tenete. Sicut enim obstinatiesse humilibus non debemus, ita districti existere superbis debemus. Vestra ergo fraternitas sicut in scriptutæ sacræ paginis didicit, quidquid iustum perpenderit, in eius negotio decernat.

EPISTOLA XI.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM SVRRENTINVM, AGNELLVM, &c.

De reliquiis concedendis Gregorio expræfecto.

Gregorius Ioanni episcopo Surrentino, Agnello episcopo Tarracenis, Felici episcopo Portuensi, Fortunato episcopo Neapolis, Primerio episcopo Nuceriae, Glorioso episcopo Ostiensi, Aluino episcopo Formiae.

GLORIOSVS filius noster Gregorius expræfectus sanctuaria beatorum martyrum in diœcesis vestræ locis quiescentium sibi postulat debere concedi, in quorum honorem basilicam propriis sumptibus ædificari desiderat. Et ideo, fratres carissimi, præfati viri desideriis ex nostra vos præceptione conuenit obedire, ut deuotionis suæ in consecratione quam postulat potiatur effectu.

Mense Nouembri, indictione secunda.

EPISTOLA XII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CHRYSANTHVM EPISCOPVM SPOLETANVM.

De reliquiis collocandis in ecclesia sanctæ Mariæ.

Gregorius Chrysantho episcopo Spoletoano.

PAVLVS ecclesiæ Reatinæ diaconus petitoria nobis insinuatione poposcit, vt ad fontes in basilica beatæ Mariæ semper Virginis genitricis Dei & Domini nostri Iesu Christi, quæ est intra ciuitatem Reatinam posita, reliquiæ beatorum martyrum Hermetis & Hyacinthi & Maximi debeant collocari. Et ideo, frater carissime, si in eodem loco nullum corpus constat humatum, sanctuaria prædictorum martyrum cum reuerentia sine ambiguitate suscepta diligenter consecrabis.

EPI-